

Sygn. I C 899/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Lidia Koczyńska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Elżbieta Marciniak

po rozpoznaniu w dniu 18 stycznia 2017 r. w Ciechanowie

sprawy z powództwa

B. (...) (...)z/s w G.

przeciwko

P. T.

o zapłatę

1. powództwo oddała;

2. nakazuje ściągnąć od powoda B. (...) (...)z/s w G. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Ciechanowie kwotę 11,90 zł

(jedenaście złotych dziewięćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu sum budżetowych.

Sygn. akt I C 899/16

UZASADNIENIE

Powód B. (...) (...) w G., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie adwokata M. Z., w pozwie złożonym do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie w dniu 20 lutego 2013 r. wnosił o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu elektronicznym i zasądzenie na jego rzecz od pozwanego P. T. kwoty 10.171,45 zł z odsetkami umownymi w wysokości 4-krotności stopy kredytu lombardowego NBP liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Ponadto wnosił o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg. norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że pozwany w dniu 9 kwietnia 2008 r. zawarł z S. A. (Spółka Akcyjna) z siedzibą w P. Oddział w Polsce z siedzibą w W. umowę kredytu odnawialnego nr (...). Wobec braku spłaty zadłużenia, wierzytelność ta została zbyta na rzecz B. (...) (...) w G.. Na podstawie zawartej przez pozwanego umowy oraz umowy sprzedaży wierzytelności powód kontynuował naliczania odsetek za opóźnienie w spłacie wymagalnego kapitału w wysokości 4-krotności stopy kredytu lombardowego NBP. Łączna wysokość zadłużenia pozwanego na dzień 19 lutego 2013 r. wynosiła 10.171,45 zł z tym 6.000,00 zł tytułem kapitału, 3.803,98 zł tytułem odsetek i 367,47 zł tytułem

kosztów. W związku z faktem, iż pozwany wezwany do zapłaty, nie uiszczył na rzecz powoda żądanej kwoty, skierowanie sprawy na drogę postępowania sądowego w ocenie powoda okazało się konieczne i uzasadnione. (pozew k. 2-3v akt)

W dniu 25 lutego 2013 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w całości uwzględniając żądanie pozwu. (nakaz k. 4 akt)

Pozwany P. T. skutecznie złożył sprzeciw od w/w nakazu zapłaty w którym zaskarżył go w całości i wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów.

W uzasadnianiu sprzeciwu pozwany podniósł zarzut nie poinformowania go o dokonaniu cesji wierzytelności zarówno przez jej nabywcę, jak i zbywcę, jednocześnie podając, iż od 2009 r. nie mieszkał pod wskazanym w treści umowy adresie. (sprzeciw – k.8v-9 akt)

Postanowieniem z dnia 30 czerwca 2016 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie. (postanowienie – k. 10 akt)

Powód w postępowaniu przed tutejszym Sądem podtrzymywał żądanie pozwu. (pismo – k. 17-21v akt).

Pozwany w postępowaniu przed tutejszym Sądem podniósł zarzut przedawnienia roszczenia (protokół – k. 56-57, 70-71 akt)

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 kwietnia 2008 r. P. T. zawarł z S. A. (Spółka Akcyjna) z siedzibą w P. Oddział w Polsce z siedzibą w W. umowę kredytu odnawialnego nr (...). Na mocy tej umowy bank udostępnił kredytobiorcy limit kredytowy w wysokości 6.000,00 zł, która to kwota w całości została wypłacona mu jako trasantowi na podstawie wystawionego przez trasata – banku czeku. Kredytobiorca zobowiązał się dokonywać spłaty kredytu w 36 ratach płatnych do 25 dnia każdego miesiąca. Częścią przedmiotowej umowy były - regulamin, tabela odsetek i prowizji i tabela opłat kredytu odnawialnego, które to określały m.in. wysokość należnych bankowi odsetek umownych, odsetek za opóźnienie, opłat za ubezpieczenie, prowizję i inne opłaty. W § V pkt 1 umowy kredytobiorca wyraził zgodę na wystawienie bankowego tytułu egzekucyjnego do kwoty zadłużenia równej 3-krotności limitu kredytowego z dnia zawarcia umowy, o ile wniosek o nadanie temu tytułowi klauzuli wykonalności zostanie złożony przed upływem terminu 18 miesięcy od daty rozwiązania umowy albo terminu 7 lat od daty zawarcia umowy.

bezsporne, w tym dowód: K. A. (Spółka Akcyjna) z siedzibą w P. Oddział w Polsce z siedzibą w W. – k. 4-4v akt I Co 139/09, umowa kredytu odnawialnego wraz z załącznikami - k. 30-31, 32v,33v, 34-35 akt, dyspozycja wypłaty gotówki – k. 32 akt, potwierdzenie odbioru czeku – k. 33 akt, regulamin kredytu odnawialnego – k. 43-44v, tabela odsetek i prowizji kredytu odnawialnego – k. 45-45v, zeznania pozwanego – k. 56-57, 70-71 akt

W związku z niewywiązywaniem się z umowy przez P. T. kredytodawca w dniu 19 grudnia 2008 r. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), któremu tut. Sąd w sprawie o sygn. akt I Co 139/09 postanowieniem z dnia 6 lutego 2009 r. nadał klauzulę wykonalności z ograniczaniem odpowiedzialności dłużnika do kwoty 18.000,000 zł.

dowód: bankowy tytuł egzekucyjny – koperta k. 3 akt I Co 139/09, wniosek o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu – k. 2-2v akt I Co 139/09, postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności - k. 13-13 akt I Co 139/09

Na podstawie tego tytułu wykonawczego komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w Ciechanowie U. P. prowadziła postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 456/09. Prawomocnym postanowieniem z dnia 30 czerwca 2011 r. Komornik Sądowy umorzył postępowanie egzekucyjne w trybie art. 824 § 1 pkt 3 KPC wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji.

dowód: wniosek o wszczęcie egzekucji – k. 1 -1v akt Km 456/09, postanowienie – k. 72-73 akt Km 456/09

Umową cesji z dnia 27 kwietnia 2012 r. S. A. (Spółka Akcyjna) z siedzibą w P. Oddział w Polsce z siedzibą w W. przeniósł na rzecz B. (...) (...) w G. wierzytelność przysługującą mu wobec P. T..

dowód: wyciąg z rejestru B. (...) (...)w G. – k. 23-23v akt, umowa sprzedaży wierzytelności wraz z załącznikiem – k. 46-47 akt, zawiadomienie o zmianie wierzyciela – k. 48 akt

O przeniesieniu wierzytelności P. T. został zawiadomiony przez cedenta pismem z dnia 14 czerwca 2012 r.

dowód: zawiadomienie o przelewie wierzytelności – k. 48 akt

Tego samego dnia B. (...) (...)w G. wezwał P. T. do zapłaty, na które ten nie odpowiedział.

dowód: wezwanie do zapłaty – k. 49 akt

P. T. dotychczas nie zapłacił należności wynikających z umowy kredytu odnawialnego nr (...).

bezsporne

Na dzień poprzedzający wniesienie pozwu do spłaty pozostała kwota 10.171,45 zł, w tym 6.000,00 zł - kapitał, 3.803,98 zł – skapitalizowane odsetki i 367,47 zł – koszty.

dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych B. (...) (...)w G. z dnia 19 lutego 2013 r. – k. 25 akt

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranych w sprawie dokumentów, a w szczególności – wyciągu z rejestru B. (...) (...) w G. – k. 23-23v akt, umowy kredytu odnawialnego wraz z załącznikami - k. 30-31, 32v, 33v, 34-35 akt, dyspozycji wypłaty gotówki – k. 32 akt, potwierdzenia odbioru czeku – k. 33 akt, regulaminu kredytu odnawialnego – k. 43-44v, tabeli odsetek i prowizji kredytu odnawialnego – k. 45-45v, umowy sprzedaży wierzytelności wraz z załącznikiem – k. 46-47 akt, zawiadomienia o zmianie wierzyciela – k. 48 akt, zawiadomienia o przelewie wierzytelności – k. 48 akt, wezwania do zapłaty – k. 49 akt, wyciągu z ksiąg rachunkowych B. (...) (...)w G. z dnia 19 lutego 2013 r. – k. 25 akt, oraz dokumentów z akt sprawy I Co 139/09 – K. A. (Spółka Akcyjna) z siedzibą w P. Oddział w Polsce z siedzibą w W. – k. 4-4v akt, bankowego tytułu egzekucyjnego – koperta k. 3 akt, wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu – k. 2-2v akt, postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności - k. 13-13 akt, jak też akt egzekucyjnych Km 456/09 - wniosek o wszczęcie egzekucji – k. 1 -1v akt, postanowienie – k. 72-73 akt. Jak również zeznań pozwanego – k. 56-57, 70-71 akt.

Sąd nie znalazł podstaw do podważania ich wiarygodności, również żadna ze storn nie kwestionowała ich prawdziwości. Ponadto Sąd uwzględnił w całości zeznania pozwanego w których przyznał, iż zawarł z K. A. (Spółka Akcyjna) z siedzibą w P. Oddział w Polsce z siedzibą w W. umowę kredytu odnawialnego, jak również, że pod jego treścią i innymi dołączonymi do akt dokumentami są jego podpisy. Powyższe dowody w ocenie Sądu są w pełni wiarygodne.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powód B. (...) (...) w G. dochodzi w niniejszej sprawie od pozwanego P. T. zapłaty należności wynikającej z umowy kredytu odnawialnego nr (...) z dnia 9 kwietnia 2008 r. zawartej pomiędzy pozwanym, a S. A. (Spółka Akcyjna) z siedzibą w P. Oddział w Polsce z siedzibą w W., w związku z zawartą w dniu 27 kwietnia 2012 r. przez powoda z S. A. (Spółka Akcyjna) z siedzibą w P. Oddział w Polsce z siedzibą w W. umową sprzedaży wierzytelności.

Pozwany P. T. w toku procesu przyznał, iż zawarł z S. A. (Spółka Akcyjna) z siedzibą w P. Oddział w Polsce z siedzibą w W. przedmiotową umowę kredytu odnawialnego, jednakże podniósł zarzut nie poinformowania go o dokonaniu

cesji wierzytelności zarówno przez jej nabywcę, jak i zbywcę, jednocześnie podając, iż od 2009 r. nie mieszkał on pod wskazanym w treści umowy adresie, jak również podniósł zarzut przedawnienia roszczenia.

W ocenie Sądu powód B. (...) (...)w G. wykazał w toku procesu, że nabył skutecznie na podstawie przelewu wierzytelności, wierzytelność przysługującą pierwotnie S. A. (Spółka Akcyjna) z siedzibą w P. Oddział w Polsce z siedzibą w W. w stosunku do pozwanego P. T.. Zgodnie z art. 509 KC, wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Zgodnie art. 511 KC, jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, przelew tej wierzytelności powinien być również pismem stwierdzony. Do akt sprawy została dołączona umowa kredytu odnawialnego zawarta przez P. T. z S. A. (Spółka Akcyjna) z siedzibą w P. Oddział w Polsce z siedzibą w W. oraz umowa przelewu zawarta pomiędzy S. A. (Spółka Akcyjna) z siedzibą w P. Oddział w Polsce z siedzibą w W. a B. (...) (...)w G..

Na skutek przelewu wierzytelności doszło do zmiany strony stosunku zobowiązaniowego po stronie wierzyciela, a zatem powód jest legitymowany czynnie do występowania w niniejszym procesie.

Zgodnie z art. 512 zd 1 KC dopóki zbywca nie zawiadomił dłużnika o przelewie, spełnienie świadczenia do rąk poprzedniego wierzyciela ma skutek względem nabywcy, chyba że w chwili spełnienia świadczenia dłużnik wiedział o przelewie. Przepis ten przewiduje tzw. ochronę dłużnika przed konsekwencjami spłaty swojej wierzytelności byłemu wierzycielowi, która to ochrona kończy się bądź z momentem zawiadomienia go przez cedenta o przelewie, bądź też z chwilą dowiedzenia się przez dłużnika o przelewie z jakiegokolwiek innego źródła. W niniejszej sprawie pierwszy z zarzutów pozwanego nie mógł zostać uwzględniony przez Sąd, albowiem nie dokonał on rzecz cedenta – czyli nie uprawnionego, po dokonaniu cesji wierzytelności – spełnienia przedmiotowego świadczenia nawet w części. Natomiast - w ogólności - istota podniesionego przez pozwanego zarzutu sprowadza się do tego, iż w przypadku nie zawiadomienia przez cedenta dłużnika o przelewie wierzytelności dłużnik może zwolnić się z długu poprzez jego zapłatę dotychczasowemu wierzycielowi. W niniejszej sprawie nie można w żadnym razie mówić o jakimkolwiek działaniu dłużnika zmierzającym do wygaszenia zobowiązania.

Kolejno należy wskazać, iż Sąd ustalił, że w dniu 9 kwietnia 2008 r. P. T. zawarł z S. A. (Spółka Akcyjna) z siedzibą w P. Oddział w Polsce z siedzibą w W. umowę kredytu odnawialnego nr (...). Wobec braku płatności kredytodawca wystawił przeciwko kredytobiorczyni bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) z dnia 19 grudnia 2008 r. zaopatrzone w klauzule wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Ciechanowie z dnia 6 lutego 2009 r. w sprawie I Co 139/09, stanowiący postawę prowadzenia postępowania egzekucyjnego przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ciechanowie U. P. w sprawie Km 456/09. Postępowanie egzekucyjne zostało umorzone prawomocnym postanowieniem z dnia 30 czerwca 2011 r.

Zgodnie z art. 118 KC, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Trzyletni ogólny termin przedawnienia odnosi się do roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Ponieważ w niniejszej sprawie jedną ze stron był podmiot prowadzący działalność gospodarczą, ma zastosowanie trzyletni termin przedawnienia. W myśl art. 123 § 1 pkt 1 KC, bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Jako przykład czynności procesowych, przerywających bieg przedawnienia, wskazuje się m.in. złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności sądowemu lub pozasądowemu tytułowi egzekucyjnemu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 2004 r. w sprawie II CK 276/04), a także nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2004 r. w sprawie III CZP 101/03).

Zgodnie z art. 124 § 2 KC, w razie przerwania przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed organem powołanym do egzekwowania roszczeń przedawnienie nie biegnie na nowo dopóki postępowanie nie zostanie zakończone.

W niniejszej sprawie S. A. (Spółka Akcyjna) z siedzibą w P. Oddział w Polsce z siedzibą w W. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny w stosunku do pozwanego P. T., który następnie, po zaopatrzeniu w klauzulę wykonalności, był podstawą prowadzenia postępowania egzekucyjnego przez komornika sądowego.

Sąd orzekający w niniejszej sprawie, podziela pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 29 czerwca 2016 r. w sprawie III CZP 29/16, zgodnie z którą, nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności (art. 123 § 1 pkt 2 KC). W uzasadnieniu tej uchwały Sądu Najwyższego wskazał, że zarówno złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, jak i wszczęcie postępowania egzekucyjnego na podstawie takiego tytułu wykonawczego przerywa na podstawie art. 123 § 1 pkt 1 w zw. z art. 13 § 2 KPC bieg przedawnienia jako czynność przedsięwzięta bezpośrednio w celu egzekwowania roszczeń. Rozpoczęcie na nowo biegu przedawnienia następuje bądź z chwilą prawomocnego zakończenia postępowania klauzulowego, bądź z chwilą zakończenia postępowania egzekucyjnego, w tym jego umorzenia (art. 826 KPC), a wyjątek stanowi umorzenie na podstawie art. 823 lub 825 pkt 1 KPC albo zwrot wniosku, które niweczą materialnoprawne skutki przerwy przedawnienia. Umorzenie postępowania z urzędu z przyczyny bezskuteczności egzekucji na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 KPC powoduje, że bieg przedawnienia roszczenia stwierdzonego tytułem wykonawczym rozpoczyna się na nowo.

W razie cesji wierzytelności na nabywcę przechodzi ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, wszystkie właściwości, przywileje i braki, a więc ustawodawca zakłada identyczność wierzytelności cesjonariusza z wierzytelnością cedenta (art. 509 § 2 KC). Co do zasady, nabywca wstępuje w sytuację prawną cedenta, w tym również w zakresie przedawnienia, zbycie wierzytelności jest bowiem irrelevantne dla jego biegu.

W przypadku wierzytelności objętej bankowym tytułem wykonawczym sytuacja prawna cesjonariusza kształtuje się jednak odmiennie od sytuacji prawnej nabywcy wierzytelności objętej innym tytułem wykonawczym.

Uprawnienie do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego przysługiwało jedynie bankom i tylko na ich rzecz mogła być nadana klauzula wykonalności; nadanie klauzuli na rzecz cesjonariusza nie będącego bankiem nie było dopuszczalne (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 2 kwietnia 2004 r. w sprawie III CZP 9/04, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 22 lutego 2006 r. w sprawie III CZP 129/05, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 19 lutego 2015 r. w sprawie III CZP 103/14). Cesjonariusz nie mógł kontynuować egzekucji wszczętej przez bank, bo w postępowaniu egzekucyjnym nie ma zastosowania art. 192 pkt 3 KPC, a więc fundusz sekurytyzacyjny, który nie mógł się powołać na bankowy tytuł egzekucyjny, przejście uprawnień i uzyskać klauzuli wykonalności na podstawie art. 788 § 1 KPC, musiał ustalić istnienie roszczenia w drodze procesu sądowego, uzyskać nowy tytuł wykonawczy i dopiero na jego podstawie egzekwować roszczenie.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19 listopada 2014 r. w sprawie II CSK 196/14, przerwanie biegu przedawnienia na podstawie art. 123 § 1 pkt 1 KC następuje, co do zasady, tylko pomiędzy stronami postępowania, jeżeli z istoty łączącego je stosunku prawnego wynika, że są materialnie zobowiązane lub uprawnione, a więc skutek przerwania zachodzi tylko w podmiotowych i przedmiotowych granicach czynności podjętej przez wierzyciela. Wniosek o wszczęcie egzekucji wywołuje zatem skutek przerwy wtedy, gdy pochodzi od wierzyciela wskazanego w tytule egzekucyjnym, na rzecz którego została wydana klauzula wykonalności; nie jest bowiem wystarczająca tożsamość wierzytelności, lecz konieczna jest również identyczność osób, na rzecz których czynność ta została dokonana. Skutki prawne postępowania egzekucyjnego wszczętego na podstawie bankowego tytułu wykonawczego związane są więc tylko z podmiotami w nim uczestniczącymi na podstawie tego tytułu w granicach podmiotowych i przedmiotowych ukształtowanych treścią klauzuli wykonalności. Nie może umknąć uwadze, że przerwa biegu przedawnienia została spowodowana czynnością banku zmierzającą do egzekwowania roszczenia, podczas gdy nabywcy nie będącemu bankiem miałyby służyć do jego dochodzenia. Nabywca wierzytelności nie będący bankiem nabywa wierzytelność w swej treści i przedmiocie tożsamą z wierzytelnością zbywającego banku, ale nie wchodzi w sytuację prawną zbywcy wywołaną przerwą biegu przedawnienia i rozpoczęciem biegu na nowo. Czynność wszczęcia postępowania egzekucyjnego przez bank wywołuje materialnoprawny skutek przerwy biegu przedawnienia jedynie w

stosunku do wierzyciela objętego bankowym tytułem wykonawczym, natomiast nabywca wierzytelności nie będący bankiem, nawet jeżeli nabycie nastąpiło po umorzeniu postępowania egzekucyjnego na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 KPC i rozpoczęciu biegu terminu przedawnienia w stosunku do banku na nowo, nie może się powołać na przerwę biegu przedawnienia wywołaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego przez pierwotnego wierzyciela będącego bankiem. Wyjątkowość przywileju wystawiania bankowego tytułu egzekucyjnego prowadzi do wniosku, że skoro nie może on być podstawą egzekucji na rzecz innych osób, niż w nim wskazane za wyjątkiem następstwa prawnego po stronie wierzyciela innego banku, to również materialnoprawne skutki wszczęcia postępowania egzekucyjnego jako czynności wierzyciela - banku prowadzącej do przerwy biegu przedawnienia dotyczą wyłącznie tego wierzyciela i nie dotyczą nabywcy nie będącego bankiem”.

Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 4 marca 2009 r. w sprawie IV CSK 422/08 wskazał, że na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego klauzulą wykonalności może być prowadzona egzekucja tylko na rzecz banku, a nie na rzecz innej osoby. W uzasadnieniu tego postanowienia Sąd Najwyższy podkreślił, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego przeważa pogląd akcentujący specyfikę wierzytelności objętej bankowym tytułem egzekucyjnym. Podkreśla się, że wyposażając banki w uprawnienie do wystawiania bankowych tytułów egzekucyjnych, ustawodawca przyznał im „przywilej kwalifikowany i wyjątkowy”; umożliwił im realizację roszczeń cywilnoprawnych bez konieczności ich dochodzenia w sądowym postępowaniu rozpoznawczym. Z tego względu w ustawie - Prawo bankowe wytyczone zostały ścisłe ramy prawne dopuszczalności posłużenia się przez bank bankowym tytułem egzekucyjnym w celu dochodzenia wierzytelności od jego dłużników (art. 97 ust. 1 i 2). Umożliwienie nadawania klauzuli wykonalności bankowym tytułom egzekucyjnym na rzecz nabywcy wierzytelności bankowej oznaczałoby w rzeczywistości rozszerzenie przywileju przyznanego tylko bankom na wszystkich nabywców takiej wierzytelności, to zaś byłoby nie do pogodzenia z kwalifikowanym i wyjątkowym charakterem tego przywileju. Z tego powodu Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 2 kwietnia 2004 r. w sprawie III CZP 9/94 oraz w wyroku z dnia 21 września 2005 r. w sprawie V CK 152/05 przyjął, że w tym zakresie art. 96 i 97 prawa bankowego - ze względu na swój charakter - stanowią *leges speciales* w stosunku do art. 788 § 1 KPC. W związku z tym należy uznać, że na podstawie wystawionego bankowego tytułu egzekucyjnego, zaopatrzonego w sądową klauzulę wykonalności, może być prowadzona jedynie egzekucja wierzytelności bankowej i tylko na rzecz banku, a nie na rzecz innej osoby. Należy dodać, że to stanowisko znajduje potwierdzenie w treści art. 98 prawa bankowego, w którym wymienia się sytuacje, w których bankowy tytuł egzekucyjny może być podstawą do egzekucji przeciwko osobie trzeciej. Wśród tych sytuacji ustawodawca nie wskazał przelewu wierzytelności bankowej. Wyczerpujące, co dodatkowo przemawia za tezą sformułowaną w orzecznictwie, iż wierzytelność objęta bankowym tytułem egzekucyjnym nie może być przedmiotem przelewu na rzecz podmiotu niebędącego bankiem.

W tej sytuacji skutki jakie wiązały się z prowadzeniem postępowania egzekucyjnego odnoszą się do podmiotów w tym postępowaniu występujących, a nie funduszu sekurytyzacyjnego. Tym samym powód powinien wytoczyć proces zanim upłynie 3 lata od kiedy bankowemu tytułowi egzekucyjnemu Sąd nadał klauzulę wykonalności. W niniejszej sprawie klauzula wykonalności została nadana bankowemu tytułowi egzekucyjnemu przeciwko dłużnikowi P. T. postanowieniem z dnia 6 lutego 2009 r. Jak wskazano na wstępie, powództwo zostało wytoczone w niniejszej sprawie w dniu 20 lutego 2013 r.

Uznać zatem należy, że w dacie wytoczenia powództwa, roszczenie było przedawnione stosownie do art. 118 KC i tym samym drugi z zarzutów podniesionych przez pozwanego okazał się skuteczny.

W związku z powyższym Sąd oddalił powództwo w całości, o czym orzekł w pkt 1 sentencji wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w oparciu o art. 98 KPC obciążając nimi powoda w całości. Na koszty składają się koszty poniesione wyłącznie przez powoda.

W pkt 2 sentencji wyroku Sąd na podstawie art. 113 ust. 1 u.k.s.c. w zw. z art. 83 ust. 2 u.k.s.c. nakazał ściągnąć od powoda B. (...) (...) w G. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Ciechanowie kwotę 11,90 zł tytułem zwrotu sum budżetowych, która ta kwota została tymczasowo kredytowana przez Skarb Państwa na poczet należności z tytułu

udostępnienia przez Składnicę Akt Komorniczych akt egzekucyjnych o sygn. Km 456/09 komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ciechanowie U. P..

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w treści wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...)